

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 30. juni 2025

Sag BS-2005/2024-KBH

A
(advokat Søren Vestergaard Hansen)

mod

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen
(advokat Anita Strauss Sørensen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Jesper Kirstein.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, som er anlagt den 12. januar 2024, drejer sig om, hvorvidt A er berettiget til ægtefællepension efter sin afdøde ægtefælle B, jf. tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 2.

A har nedlagt følgende påstand:

"Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger er berettiget til ægtefællepension i henhold til Tjenestemandspensionsloven efter sin den 20. maj 2022 afdøde ægtefælle, B."

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen har nedlagt påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling.

Oplysningerne i sagen

A og B indgik ægteskab den 30. april 1996 og blev bevilget skilsmisse den 23. januar 2020. De indgik på ny ægteskab den 22. februar 2022. Det er enighed om, at B på dette tidspunkt var syg med knoglemarvskraft (myelomatose).

B blev testet positiv for covid-19 ved prøvesvar af 22. april og 18. maj 2022, og afgik ved døden den 20. maj 2022.

Forsvarets Personalestyrelse oplyste først ved brev af 3. juni 2022, at A var berettiget til ægtefællepension efter B, men berigtigede dette ved brev af 21. juni 2022 med den begrundelse, at personalestyrelsen nu var blevet bekendt med, at betingelsen om, at ægteskabet skulle være indgået mindst tre måneder før dødsfaldet, ikke var opfyldt.

Ved mail af 21. juni 2022 til Forsvaret Personalestyrelse oplyste A følgende:

” Jeg er forundret over, at jeg ikke modtager enkepension, i det B og jeg har været sammen i sammenlagt 31 år.

Vores først ægteskab fra 30.04.96 frem til 23.01.2020 svarende til 24 års ægteskab.

Grunden til at jeg ville skille var at jeg var vred over, at B var mig utro og løj om det. B var utro med min veninde, der tillige anklagede ham urigtigt for voldtægt.

Jeg boede sammen med B og hans mor fra 1996 frem til Bs frifindelse i 2019, hvor jeg flytter og beder om skilsmisse. B mor er i dag på demens plejehjem.

B og jeg har været sammen siden april 2020, både ferier, adhoc i hverdage og sammenkomster. Medio 2021 talte vi om at gifte os igen, men vi ville have den sjove dato 22.02.22, velvidende at han var syg men ikke så syg, som han åbenbart var. Der er hele tiden blevet talt om at hans sygdom var en han ville dø med og ikke af.

22.4.22 falder B om i mine arme og bliver kørt på intensiv. B beslutter i sin ubehandlede depression (fra maj 2021) at afslutte sin behandling i maj måned d.å, der blev ikke talt om at han ville dø med det samme af at afslutte behandling, men at han kunne få noget tid.

Jeg er bevidst om at B bliver erklæret terminal 4 dage før skæringsdato 22.5.22 og dør blot 2 dage før skæringsdato.

Jeg håber at I vil medtænke at B og jeg har levet et helt liv og ikke se mig som en golddigger der lige snupede den dødsyge mand for at få en pension.”

Den 13. december 2022 traf Udbetaling Danmark afgørelse om, at A ikke var berettiget til ægtefællepension efter B. Af afgørelsen fremgår:

” Sagens oplysninger

Vi modtog den 29.07.2022 en henvendelse fra Forsvarets Personalestyrelse (FPS), som anmodede os om at tage stilling til, hvorvidt A vil kunne tillægges ægtefællepension efter B. Vi modtog desuden korrespondance mellem A og FPS samt kopi af vielsesattester, skilsmissebevilling, personbogsattest samt dokumenter fra Forende Gruppeliv.

Det fremgik af det fremsendte, at A ved mail af 21.06.2022 til FPS stillede sig uforstående overfor FPS’ oplysning om, at hun ikke er berettiget til ægtefællepension jf. tjenestemandspensionsloven, idet hun som efterlevende ægtefælle ikke havde været gift i mindst 3 måneder på tidspunktet for dødsfaldet.

FPS anmodede ved mail af 22.06.2022 A om at indsende separations og skilsmissebevilling og oplyste, at man på baggrund af hendes henvendelse ville forelægge sagen for Medarbejder- og Kompetencestyrelsen med henblik på afklaring af hendes eventuelle ret til ægtefællepension.

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen oplyste ved mail af 18.07.2022 til FPS, at det er Udbetaling Danmark, der i første instans træffer afgørelse om ret til ægtefællepension efter en afdød tjenestemand, og at disse afgørelser kan påklages til Medarbejder- og Kompetencestyrelsen. På baggrund heraf afviste Medarbejder- og Kompetencestyrelsen at udtale sig om sagen og henviste FPS til at anmode Udbetaling Danmark om at træffe afgørelse om As ret til ægtefællepension.

Den 02.08.2022 oplyste vi ved brev til A, at vi havde modtaget sagen fra FPS. I samme forbindelse vejledte vi om betingelserne for ret til ægtefællepension, herunder betingelserne for bevaret ret til ægtefællepension efter separation eller skilsmisse. Vi oplyste, at A efter vores vurdering ikke er berettiget til ægtefællepension efter B, da betingelserne herfor ikke er opfyldt.

Vi modtog den 17.08.2022 oplysning om, at A havde rettet henvendelse til jer på baggrund af vores brev af 02.08.2022. I samme forbindelse modtog vi jeres anmodning om udsættelse af frist for eventuelle bemærkninger. Vi imødekom fristudsættelsen ved vores brev af 18.08.2022.

Den 26.08.2022 modtog vi jeres brev med tilhørende bilag, hvoraf det fremgik, at A efter jeres opfattelse er berettiget til ægtefællepension efter B. Dette begrundedes i brevet med, at B blev ramt af Covid19 i april 2022, og at dette måtte antages at have været en medvirkende årsag til, at han afgik ved døden hurtigere end forventet, således at ægteskabet ikke nåede at bestå i 3 måneder. I gjorde i den forbindelse gældende, at Covid19 må anses for at være en akut infektionssygdom, og at situationen dermed er omfattet af § 11, stk. 2 i tjenestemandspensionsloven, hvoraf det fremgår, at kravet om mindst 3 måneders ægteskab ikke gælder, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

I gjorde desuden gældende, at vi efter jeres opfattelse bør lade det indgå, at A på trods af skilsmissen fortsat og uafbrudt var indsat som begunstiget på en gruppelivsforsikring i Forenede Gruppeliv. I oplyste, at dette efter jeres opfattelse kan sidestilles med, at B på trods af skilsmissen opretholdt en forpligtelse til at bidrage til As underhold. Endelig gjorde I gældende, at en margin på blot 2 dage ikke bør fratage A ret til ægtefællepension, som det samlet set synes fair at tildele hende.

Vi oplyste jer ved brev af 20.09.2022 om, at vi havde anmodet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen om at oplyse, hvorvidt der er taget stilling til, om Covid19 er at anse som en akut infektionssygdom i tjenestemandspensionslovens forstand.

Den 11.11.2022 modtog vi en generel udtalelse om spørgsmålet fra Medarbejder- og Kompetencestyrelsen. De henviste i den forbindelse til lovbemærkningerne til L447 af 30.06.1993, hvoraf det fremgår af bemærkningerne til nr. 5, som vedrører bestemmelserne om ægtefællepension, at der ved en akut infektionssygdom forstås eksempelvis meningitis.

Det fremgik endvidere af den generelle udtalelse, at Medarbejder- og Kompetencestyrelsen finder, at Covid19 ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i tjenestemandspensionsloven § 11, stk. 2, da Covid19

ikke findes at være af en sådan akut/farlig karakter, at sygdommen kan sammenlignes med meningitis.

Den 16.11.2022 oplyste vi ved brev til jer, at vi på det forliggende grundlag agtede at træffe afgørelse om, at Covid19 ikke er at betragte som en akut infektionssygdom i tjenestemandspensionslovens forstand, og dermed ikke omfattet af undtagelsesbestemmelsen i tjenestemandspensionsloven § 11, stk. 2. Vi udbad os jeres eventuelle bemærkninger i den anledning.

Den 05.12.2022 modtog vi jeres bemærkninger til vores brev af 16.11.2022. Det fremgik heraf, at I fastholdt, at Covid19 skal anses for at være en akut infektionssygdom, som er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i tjenestemandspensionsloven § 11, stk. 2. I gjorde desuden gældende, at den omstændighed, at B blev ramt af Covid19 oveni sin kræftsygdom, utvivlsomt førte til, at han afgik ved døden på et tidligere tidspunkt end den prognose, der var stillet ham i udsigt. På baggrund heraf henstillede I til, at vi anerkender As ret til ægtefællepension i medfør af tjenestemandspensionsloven § 11, stk. 2.

Begrundelse

Vi har ved afgørelsen lagt vægt på, at betingelserne for ret til ægtefællepension ikke var opfyldt på tidspunktet for Bs død, den 20.05.2022.

Det er en betingelse for ret til ægtefællepension, at ægteskabet blev indgået mindst 3 måneder før dødsfaldet, jf. tjenestemandspensionsloven § 11, stk. 1, nr. 3. Ægteskabet mellem B og A blev indgået 22.02.2022, og nåede således ikke at bestå i 3 måneder inden dødsfaldet.

Det fremgår af § 11, stk. 2, at stk. 1, nr. 3 ikke finder anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse. Af sagens oplysninger fremgår, at B var ramt af sygdom ved ægteskabets indgåelse, og at parret var vidende om dette, dog ikke alvoren af den. Efter indgåelsen af ægteskabet blev B tillige testet positiv for Covid19. I har i jeres brev af 26.08.2022, samt brev af 05.12.2022 gjort gældende, at Covid19 er at betragte som en akut infektionssygdom, og at situationen dermed er omfattet af § 11, stk. 2.

Det fremgår af lovbemærkningerne til ændringsloven, lov nr. 447 af 30.06.1993, at begrebet "akut infektionssygdom" i tjenestemandspensionslovens forstand skal forstås som eksempelvis meningitis.

Uddrag af bemærkninger til nr. 5:

"Forslaget indebærer videre, at de gældende bestemmelser om ægteskab på dødslejet erstattes af en bestemmelse om, at den efterlevende ægtefælle er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået mindst 3 måneder før dødsfaldet. Denne betingelse finder dog ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom (eksempelvis meningitis) indtruffet efter ægteskabets indgåelse. Herved indføres en enkel regel, der afskaffer nødvendigheden af forelægning for Helbredsrådet af sager om ægteskab på dødslejet, og som derved også indebærer en administrativ forenkling."

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen oplyste i en generel udtalelse, at man finder, at Covid19 ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i tjenestemandspensionsloven § 11, stk. 2. Covid19 findes således ikke at være af en sådan akut/farlig karakter, at sygdommen kan sammenlignes med meningitis.

Det fremgår af sagens oplysninger, at B var syg af kræft, og at parret var bekendt med dette ved indgåelsen af ægteskabet, 22.02.2022. Der foreligger efter det oplyste ikke dokumentation for, hvorvidt årsagen til dødsfaldet var Covid19 eller den underliggende sygdom. På baggrund af den generelle udtalelse fra Medarbejder- og Kompetencestyrelsen vurderes endvidere, at Covid19 ikke er at betragte som en akut infektionssygdom i tjenestemandspensionslovens forstand, hvorfor vi ikke har fundet anledning til at undersøge den eksakte dødsårsag nærmere.

Allerede fordi Covid19 ikke betragtes som en akut infektionssygdom i tjenestemandspensionslovens forstand, vurderer vi, at den omstændighed, at B blev testet positiv for Covid19 i perioden efter ægteskabets indgåelse, ikke kan føre til, at undtagelsesbestemmelsen i tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 2 kan finde anvendelse. Betingelserne for ret til ægtefællepension for A vurderes dermed ikke at være opfyldt.

I har i jeres brev af 26.08.2022 tillige anført, at det forhold, at A siden 1993 – på trods af skilsmissen - var indsat som begunstiget på en gruppelivsforsikring i Forende Gruppeliv, kan sidestilles

les med, at B på trods af skilsmissen opretholdt en forpligtelse til at bidrage til As underhold.

Det fremgår af skilsmissebevillingen af 23.01.2020, at det var et vilkår for skilsmissen, at ingen af ægtefællerne betalte bidrag til den andens underhold. I henhold til ægtefællepensionsloven § 1, stk. 1 er det en betingelse for bevarelse af ret til ægtefællepension ved skilsmisse, at den tidligere ægtefælle er bidragspligtig på skilsmissetidspunktet. Der er ingen hjemmel til at sidestille begunstiggelse på en gruppelivsforsikring med reel bidragspligt. A havde dermed ikke bevaret ret til ægtefællepension efter det første ægteskab.

I jeres brev af 26.08.2022 anførte I desuden, at det faktum, at der er tale om en margin på blot 2 dage, ikke bør fratage A retten til ægtefællepension. Vi bemærker i den forbindelse, at der ikke er hjemmel til at fravige fristen på mindst 3 måneder i tjenestemandspensionsloven § 11, stk. 1, nr. 3. Den omstændighed, at der alene var 2 dage til betingelsen ville have været opfyldt, kan dermed ikke tillægges betydning i forhold til As ret til ægtefællepension.

Ved brev af 21. december 2022 besvarede afdelingslæge C en henvendelse af 16. december 2022 fra advokat Søren Vestergaard Hansen. Af brevet fremgår bl.a.:

"Som svar på brev 16.12.2022 har jeg på ny gennemlæst patientens journal med henblik på at kunne svare på spørgsmålet: "Kan det udelukkes, at in-fektionssygdommen Covid-19 – som B pådrog sig i kræftforløbet kort tid før sin død- var vedvirkende årsag til, at B (allerede) døde den 20. maj 2022".

B testes Covid-19 positiv den 22. april 2022 i forbindelse med et ophold på intensiv afdeling. Han behandles på dette tidspunkt med bredspektret antibiotika, og hans tilstand stabiliseres.

Den efterfølgende måned er præget af udtalt træthed og kraftsløshed. I denne periode er han ikke iltkrævende og har ikke umiddelbart andre symptomer, der peger på aktiv Covid-19 sygdom. Hans tilstand er forenelig med behandlingsresistent myelomatose.

Svaret på spørgsmålet vil derfor være, at Covid-19 sygdommen, som han fik påvist ca. 1 måned før sin død, ikke er direkte medvirken til hans død. Man kan ikke afvise, at Covid-19 kan have svækket hans almentilstand og været en medvirkende årsag til den hastigt aftagende almentilstand fra opholdet på intensiv afdeling og frem til hans død. "

Den 13. januar 2023 påklagede A Udbetaling Danmarks afgørelse til Medarbejder- og Kompetencestyrelsen. Ved afgørelse af 23. juni 2023 stadfæstede Medarbejder- og Kompetencestyrelsen Udbetaling Danmarks afgørelse med følgende begrundelse:

”

Du har den 13. januar 2023 på vegne af din klient A klaget over Udbetaling Danmarks afgørelse af den 13. december 2022 om, at A ikke er berettiget til ægtefællepension efter sin afdøde ægtefælle B.

Udbetaling Danmark har den 23. januar 2023 fastholdt deres afgørelse og oversendt din klage samt sagens akter til Medarbejder- og Kompetencestyrelsen.

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen har færdigbehandlet sagen og skal indledningsvist beklage sagsbehandlingstiden.

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen giver dig ikke medhold i din klage. Afgørelsen er nærmere begrundet nedenfor.

Det fremgår af sagens oplysninger, at din klient var gift med B fra den 30. april 1996 til den 23. januar 2020. Ved deres skilsmisse var ingen af parterne pålagt bidragspligt over for den anden. Din klient indgik på ny ægteskab med B den 22. februar 2022, og B afgik ved døden den 20. maj 2022.

Det fremgår videre af sagens oplysninger, at B på tidspunktet for indgåelsen af det andet ægteskab med din klient var syg med en kræftsygdom, at han testede positiv for Covid-19 efter ægteskabets indgåelse, og at Udbetaling Danmark ikke har fundet, at betingelsen i tjenestemandspensionsloven (TPL) § 11, stk. 2, var opfyldt, hvorfor din klient efter Udbetaling Danmarks opfattelse ikke er berettiget til ægtefællepension efter B.

Du har anført, at din klient uafbrudt har været opført som begunstiget i Bs gruppelivsforsikring, hvilket efter din opfattelse viser, at B havde påtaget sig forsørgelsen af din klient, uagtet dette ikke fremgik af vilkårene for deres skilsmisse.

Du har endvidere henvist til Højesterets dom af 9. marts 1995, hvor Højesteret når frem til, at en efterlevende ægtefælle var berettiget til ægtefællepension, idet ægteskabet ikke kunne antages at være indgået på dødslejet.

Du har desuden henvist til, at der alene er tale om en margin på 2 dage, og at betingelsen om, at ægteskabet skal have været i mindst 3 måneder ville have været opfyldt allerede den 22. maj 2022.

Endeligt har du anført, at Covid-19 er en akut infektionssygdom i tjenestemandspensionslovens forstand, som undtager fra 3-måneders kravet i TPL § 11, stk. 2, at B først fik Covid-19 efter ægteskabets indgåelse, at han muligvis ville have levet længere, såfremt han ikke var blevet smittet med Covid-19, og at han var særligt udsat og sårbar grundet sin underliggende sygdom.

Afslutningsvist har du oplyst, at tjenestemandspensionsloven ikke bør have en særlig og unik forståelse af begrebet akut infektionssygdom, samt at en sådan forståelse er en for indskrænkende fortolkning af bestemmelsen.

Medarbejder og Kompetencestyrelsen er ikke enig heri.

Ved afgørelsen har vi lagt vægt på, at din klient og B ikke havde været gift i mindst 3 måneder på tidspunktet for Bs død, hvilket er en betingelse for ret til ægtefællepension efter TPL § 11, stk. 1, nr. 3.

Vi har herved endvidere lagt vægt på, at din klient og B tidligere har været gift fra den 30. april 1996 til den 23. januar 2020, og at ingen af ægtefællerne i forbindelse med skilsmissen skulle betale bidrag til den andens underhold. Det forhold, at din klient også i perioden, hvor parret var skilt, var indsat som begunstiget i Bs gruppelivsforsikring, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen bemærker, at en begunstigelse i en gruppelivsforsikring ikke kan sidestilles med en pligt til at bidrage til den andens underhold, som kan aftales eller pålægges ved en skilsmisse i form af betaling af ægtefællebidrag.

Du har desuden i din klage henvist til, at Højesterets dom af den 9. marts 1995 er sammenlignelig med den situation, din klient befinder sig i, og at Højesteret her fandt, at den efterlevende ægtefælle var berettiget til ægtefællepension.

Styrelsen er ikke enig heri, idet sagen i dommen fra 1995 omhandler indgåelse af ægteskab på dødslejet. Styrelsen bemærker, at reglerne herom blev ophævet med virkning fra den 1. januar 1994, hvor de blev erstattet af betingelsen i den nuværende TPL § 11, stk. 1, nr. 3, om, at ægteskabet skal

være indgået minimum 3 måneder før tjenestemanden afgår ved døden. Efter styrelsens opfattelse kan der således ikke tages hensyn til eller stilling til, om din klient ville have været berettiget til ægtefællepension efter de dagældende regler. Vi skal hertil bemærke, at der med indførelsen af betingelsen om 3 måneders ægteskab er tilsigtet en administrativ forenkling af reglerne.

Endeligt kan det forhold, at din klients ægtefælle blev smittet med Covid-19 efter ægteskabets indgåelse ikke føre til en ændret vurdering.

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen har herved lagt vægt på, at Covid-19 efter styrelsens opfattelse ikke er en akut infektionssygdom i tjenestemandspensionslovens forstand, hvorfor din klient ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i TPL § 11, stk. 2.

Det er styrelsens opfattelse, at "akut infektionssygdom" må forstås således, at dødsfaldet skal være forårsaget direkte og akut af en infektionssygdom.

Efter styrelsens opfattelse finder undtagelsesbestemmelsen alene således anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes en akut opstået infektionssygdom, der medfører døden. I lovbemærkningerne til bestemmelsen (L 312/1993) nævnes som et eksempel meningitis som en akut infektionssygdom. Andre akut opståede infektionssygdomme kan f.eks. være gul feber eller malaria.

Til dit anbringende om, at TPL § 11, stk. 2, fortolkes for indsnævrende, skal styrelsen bemærke oplyse, at bestemmelsen er udtryk for en særlig undtagelse fra betingelserne i TPL § 11, stk. 1 og i lyset heraf skal fortolkes indskrænkende til de tilfælde, hvor dødsfald inden for 3 måneders fristes skyldes ulykkestilfælde eller akutte infektionssygdomme af en sådan art som meningitis, jf. lovbemærkningerne herom.

Det forhold, at din klient og din klients ægtefælle tidligere har været gift fra den 30. april 1996 til den 23. januar 2020, at din klients ægtefælle har begunstiget din klient i sin gruppelivsforsikring – også i den periode, hvor din klient og din klients ægtefælle var skilt – og at din klient og din klients ægtefælle på ny indgik ægteskab den 22. februar 2022, kan ikke føre til en ændret vurdering, da det er en betingelse, at ægteskabet skal have bestået i mindst 3 måneder på tidspunktet for tjenestemandens død.

Afslutningsvist skal Medarbejder- og Kompetencestyrelsen oplyse, at loven ikke indeholder en dispensationsbestemmelse. Vi har derfor ikke

mulighed for at imødekomme din klients anmodning om at få ægtefællepension efter B.

Vi henviser i øvrigt til Udbetaling Danmarks afgørelse af den 13. december 2022.”

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af A og af vidnet D.

A har forklaret bl.a., at hun blev skilt fra B i januar 2020, da B havde været hende utro. De boede ikke sammen, da de blev skilt. De begyndte at se hinanden igen i juni 2020 i forbindelse med en familiesammenkomst. B havde ikke på dette tidspunkt fået stillet kræftdiagnosen. Han fik først stillet diagnosen i april 2021, da han brækkede armen under en ferie på Samsø. Han gennemgik en stamcellebehandling i sommeren 2021, hvilket burde have medført, at han kunne leve med sygdommen. Han var i perioder under denne behandling indlagt.

De besluttede sig for at blive gift igen, da de var hinandens livs kærlighed. De ville dog vente med at blive gift til den 22. februar 2022, som var en sjov dato. B blev indlagt 22. februar 2022. Han blev udskrevet den 24. februar 2022. I perioden fra februar til april 2022 var B ikke indlagt. Den 21. april 2022 var B dog meget svag, og den 22. april 2022 faldt han om i hjemmet, hvorefter han blev indlagt på Hjørring Sygehus. Hun troede ikke, at han var smittet med covid-19, da de levede meget beskyttet, da B var i gruppen af særligt sårbare på grund af sygdommen. Alle der kom i deres hjem var derfor testet. Det viste sig dog, at han var blevet smittet med covid-19. B kom sig aldrig efter at være blevet smittet med covid-19. Han kunne ingen ting, og kunne hverken komme ud af sengen eller stå op. Han tabte sig 15 kg. Han fravalgte behandling ca. 14 dage før han afgik ved døden, hvilket han efterfølgende fortrød. Det var dog for sent, da han ikke kunne få genoptaget behandlingen. Han blev overført til Hospice, hvor han afgik ved døden. Der var ikke nogen B tilbage, efter han blev smittet med covid-19.

D har forklaret bl.a., at hun har været ansat i Finansministeriet i ca. 50 år, og at hun i hovedparten af årene har arbejdet med tjenestemandspension. Tjenestemandspension er ikke en social pension som folkepensionen, men en arbejdsmarkedspension, som man optjener. Tjenestemandspensionsordningen indeholder forsikringsdækning ved f.eks. sygdom og dødsfald, hvor der så udløses ægtefællepension eller svagelighedspension.

Hun deltog i det lovforberedende arbejde i forbindelse med en ændring af tjenestemandspensionsloven i 1993. Hun var på daværende tidspunkt chef for

pensionskontoret i Finansministeriet, hvor de var fire personer, som arbejdede intenst med lovændringen. Der var et politisk ønske om at få loven ændret i forbindelse med en skattelovsændring.

Det har siden 1800-tallet været udgangspunktet i tjenestemandspensionsloven, at man ikke kunne gifte sig på dødslejet for at ægtefællen derigennem kunne få ægtefællepension. Ved lovændringen ønskedes dette præciseret, således at man fik nogle klarere regler herom. Under det lovforberedende arbejde så de til, hvad der gjaldt i de tværgående pensionskasser - f.eks. juristernes og økonomernes pensionsforbund – som havde tilsvarende regler.

I forarbejderne er det præciseret, at en akut infektionssygdom f.eks. kan være meningitis. Hun husker tydeligt, hvorfor netop meningitis nævnes i forarbejderne, da hun havde en niece, som døde af meningitis i en ung alder. Niesen var rask om onsdagen og død om fredagen. Meningitis var som et ulykkestilfælde, og man kunne således ikke spekulere mod tjenestemandspensionsordningen, idet der gik så få dage fra man blev smittet til man afgik ved døden. Det var således ikke alle akutte infektionssygdomme, som skulle være omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Det skulle alene være sygdomme, der kom "som et lyn fra en klar himmel", hvor man var rask den ene dag og død kort efter. Det skulle være at sidestille med ulykkestilfælde, hvor der ikke forinden var sygdomstegn. Hun har ikke lægefaglig indsigt og de kontaktede ikke læger i forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført følgende:

"ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at sagsøgers ægtefælle blev testet positiv for Covid-19 i 3-måneders perioden i henhold til Tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 1, 3), (nemlig den 22. april 2022 og senere),

at Covid-19 infektionen i det mindste var en medvirkende årsag til, at ægtefællen afgik ved døden tidligere end forventet, og

at Covid-19 infektion må betegnes som en akut opstået infektionssygdom,

hvorfor sagsøger skal tildeles ægtefællepension efter sin den 20. maj 2022 afdøde ægtefælle, B jfr. Tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 2.”

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen har i sit påstandsdokument anført følgende:

” 3. ANBRINGENDER

Det gøres overordnet gældende, at A ikke er berettiget til ægtefællepension i henhold til tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 1, idet ægteskabet ikke blev indgået mindst tre måneder før Bs dødsfald.

Det gøres videre gældende, at undtagelsesbestemmelsen i tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 2, hvorefter der ses bort fra 3-måneders grænsen for ægteskabets indgåelse i § 11, stk. 1 nr. 3, ikke finder anvendelse, eftersom Bs dødsfald ikke skyldtes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

I den forbindelse gøres det gældende, at Covid-19 ikke er en akut infektionssygdom i tjenestemandspensionslovens forstand.

Tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 2 er en undtagelsesbestemmelse fra udgangspunktet om, at et ægteskab skal have bestået i tre måneder, før længstlevende ægtefælle bliver berettiget til ægtefællepension. Undtagelsesbestemmelsen har til hensigt at omfatte nogle helt særlige og afgrænsede situationer af uforudsigelig karakter. I lovbemærkningerne er ”meningitis” angivet som et eksempel på en akut infektionssygdom, og på denne baggrund gøres det gældende, at begrebet ”akut infektionssygdom” skal fortolkes indskrænkende, således at bestemmelsen alene omfatter akutte infektionssygdomme af samme art som meningitis.

Intentionen med lovbestemmelsen har i den forbindelse været at fortolke begrebet ”akut infektionssygdom” i overensstemmelse med ulykkesbegrebet, dvs. hvor sygdommen indtræder pludselig (uventet), og inden for kort tid medfører døden. Det er dermed alene sjældne og meget alvorlige sygdomme, som kan sidestilles med et ulykkestilfælde med dødsfald til følge, der er omfattet af bestemmelsen. Dette vil blive uddybet nærmere under hovedforhandlingen ved forklaring fra chefkonsulent D i Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, som deltog i det lovforberedende

arbejde i forbindelse med fremsættelse af lovforslag nr. 312 af 19. maj 1993.

Meningitis er derfor specifikt valgt som eksempel på en akut infektionssygdom, idet sygdommen er karakteriseret ved at være en relativ sjælden sygdom med en forholdsvis høj dødelighed, og hvor dødsfaldet indtræffer inden for en meget kort periode. Covid-19 er - og var i 2022 - derimod en almindeligt forekommende og ikke uventet sygdom, som kan sammenlignes med influenza, med et stort antal smittede personer årligt og en lav dødelighed.

Det må have formodningen for sig, at lovgiver ville have angivet en mere almindeligt forekommende sygdom, f.eks. influenza, som eksempel på en akut infektionssygdom, hvis det havde været intentionen, at bestemmelsen skulle omfatte alle tænkelige infektionssygdomme.

Covid-19 er ikke en akut infektionssygdom af samme art som meningitis, og allerede derfor finder tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 2 ikke anvendelse i nærværende sag.

Såfremt retten når frem til, at Covid-19 er omfattet af begrebet akut infektionssygdom, gøres det gældende, at Bs dødsfald ikke skyldtes Covid-19. I den forbindelse gøres det gældende, at begrebet "skyldes" skal forstås således, at dødsfaldet skal være forårsaget af enten et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom, dvs. at ulykkestilfældet eller en akut infektionssygdom skal være den direkte årsag til dødsfaldet.

Det må lægges til grund, at B var diagnosticeret med knoglemarvskræft, og at sygdommen på tidspunktet for indgåelse af ægteskabet må anses for at have været fremskreden. Afdelingslæge C har i sin erklæring (bilag 4) til brug for sagen anført, at B i måneden efter at være blevet behandlet for Covid-19 oplevede udtalt træthed og kraftesløshed, og at denne tilstand var forenelig med behandlingsresistent myelomatose (knoglemarvskræft). Det vil sige, at symptomerne frem til dødsfaldet kunne tilskrives hans kræftsygdom.

Dette understøttes af, at A oplyste til Forsvarets Personalestyrelse i sin e-mail af 21. juni 2022 (bilag D), at B i maj måned 2022 selv besluttede, at hans behandling skulle afsluttes, og at han kort tid derefter blev erklæret terminal.

Yderligere skal dette sammenholdes med, at det tillige er anført i lægeerklæringen, at B ikke var iltkrævende eller i øvrigt havde andre symptomer på aktiv Covid-19. Afdelingslægen konkluderer entydigt i erklæringen, at Covid-19 ikke var direkte medvirkende til Bs død, og det må derfor lægges til grund, at B dermed ikke døde af Covid-19 men med Covid-19.

På denne baggrund gøres det gældende, at Bs dødsfald ikke skyldtes Covid-19 men derimod hans kræftsygdom, hvormed tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 2 ikke finder anvendelse. Det bestrides, at det er tilstrækkeligt til at bringe bestemmelsen i anvendelse, at det ikke kan udelukkes, at Covid-19 kunne have været en medvirkende årsag til hans aftagende almentilstand i dagene op til dødsfaldet.

Samlet set gøres det gældende, at A ikke er berettiget til ægtefællepension efter sin afdøde ægtefælle B.”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Retten's begrundelse og resultat

Sagen angår, om Bs dødsfald er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 2, således at A har krav på ægtefællepension efter B.

Efter tjenestemandspensionslovens § 11, stk. 1, nr. 3, er den efterlevende ægtefælle efter en tjenestemand eller en pensioneret tjenestemand berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået mindst 3 måneder før dødsfaldet. Efter bestemmelsen stk. 2, finder stk. 1, nr. 3, ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Forslaget til tjenestemandspensionsloven blev fremsat den 19. maj 1993, og det fremgår af bemærkningerne til § 11 (Folketingstidende 1993-1994, tillæg A, lovforslag nr. 312, s. 9928), at 3 månedersreglen i bestemmelsens stk. 1, ikke finder anvendelse, ”hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom (eksempelvis meningitis) indtruffet efter ægteskabets indgåelse.”

A har bevisbyrden for, at Bs dødsfald er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i tjenestemandspensionslovens § 11, stk.

2, og hun skal således godtgøre, at dødsfaldet skyldtes covid-19, og at covid-19 kan anses for en smitsom sygdom i tjenestemandspensionslovens forstand.

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at B, som afgik ved døden den 20. maj 2022, fik konstateret knoglemarvskræft (myelomatose) i april 2021, og at han blev testet positiv for covid-19 den 22. april og 18. maj 2022.

Det lægges efter oplysningerne fra afdelingslæge Cs af 21. december 2022 til grund, at B efter at være blevet testet positiv for covid-19 den 22. april 2022, blev behandlet med bredspektret antibiotika, hvorved hans tilstand stabiliseredes, at han i den efterfølgende måned var præget af udtalt træthed og kraftesløshed, men ikke var iltkrævende og ikke umiddelbart havde andre symptomer, som pegede på aktiv covid-19 sygdom, og at hans tilstand var forenelig med behandlingsresistent myelomatose. Det er på den baggrund afdelingslæge Cs vurdering, at covid-19 ikke var direkte medvirkende til Bs død.

Herefter finder retten, at A ikke alene ved sin forklaring har løftet bevisbyrden for, at Bs dødsfald skyldtes covid-19. Retten finder således, at det forhold, at covid-19 kan have svækket og været en medvirkende årsag til Bs aftagende almentilstand frem til hans død, ikke kan føre til, at dødsfaldet kan antages at skyldes covid-19.

Retten tager allerede af denne grund Medarbejder- og Kompetencestyrelsens påstand om frifindelse til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af udgift til advokatbistand med 65.000 kr. Der er herved taget hensyn til, at Medarbejder- og Kompetencestyrelsen har indgivet ét processkrift og deltaget i et forberedende telefonisk retsmøde. Der er herudover taget hensyn til, at hovedforhandlingen alene havde en varighed på to timer. Det er oplyst, at Medarbejder- og Kompetencestyrelsen ikke momsregistreret.

T H I K E N D E S F O R R E T :

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen frifindes.

A skal til Medarbejder- og Kompetencestyrelsen betale sagsomkostninger med 65.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.